

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 13 lutego 2020 r. – Republika Grecka / Komisja Europejska, Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-252/18 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Sekcja Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) i Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) – Wydatki wyłączone z finansowania przez Unię Europejską – Wydatki poniesione przez Republikę Grecką – Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 – Rozporządzenie (WE) nr 796/2004 – System pomocy obszarowej – Pojęcie „trwałych użytków zielonych” – Ryczałtowe korekty finansowe]

(2020/C 103/02)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou, A. Vasilopoulou i E. Chroni, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i A. Sauka, pełnomocnicy), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: S. Jiménez García, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Punkty 1 i 2 sentencji wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 1 lutego 2018 r., Grecja/Komisja (T-506/15, niepublikowanego, EU:T:2018:53), zostają uchylone w zakresie, w jakim z jednej strony Sąd oddalił skargę Republiki Greckiej dotyczącą korekty ryczałtowej w wysokości 25 % nałożonej decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2015/1119 z dnia 22 czerwca 2015 r. wyłączającą z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) za lata składania wniosków 2009–2011 z tytułu niedociągnięć przy definiowaniu i kontroli trwałych użytków zielonych, a z drugiej strony w zakresie, w jakim orzekł o kosztach.
- 2) Odwołanie zostaje oddalone w pozostałym zakresie.
- 3) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej 2015/1119 w zakresie, w jakim nakłada na Republikę Grecką ryczałtową korektę finansową w wysokości 25 % zastosowaną do pomocy obszarowej za lata składania wniosków 2009–2011 z tytułu niedociągnięć przy definiowaniu i kontroli trwałych użytków zielonych
- 4) Republika Grecka i Komisja Europejska pokrywają własne koszty postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.

5) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.

(¹) Dz.U. C 190 z 4.6.2018.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 13 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko TX, UW

(Sprawa C-688/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa (UE) 2016/343 – Domniemanie niewinności i prawo do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym – Artykuł 8 ust. 1 i 2 – Przewidziane w uregulowaniu krajowym warunki przeprowadzenia rozprawy pod nieobecność oskarżonego – Brak stawiennictwa oskarżonych na niektórych rozprawach z zależnych bądź niezależnych od nich przyczyn – Prawo do rzetelnego procesu sądowego]

(2020/C 103/03)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

TX, UW

Sentencja

Artykuł 8 ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu przewidującemu w sytuacji, gdy oskarżony został poinformowany w odpowiednim czasie o rozprawie oraz o skutkach niestawiennictwa na tej rozprawie oraz gdy oskarżony był reprezentowany przez umocowanego obrońcę, którego sam wybrał, że prawo oskarżonego do obecności na rozprawie nie zostaje naruszone, jeżeli:

- oskarżony zdecydował jednoznacznie nie stawić się na jednej z rozpraw przeprowadzanych w ramach jego procesu lub
- nie stawił się on na jednej z tych rozpraw z niezależnej od niego przyczyny, o ile po rozprawie tej został poinformowany o czynnościach przeprowadzonych pod jego nieobecność i podjął świadomą decyzję, w której oświadczył, że nie powoła się na swoją nieobecność w celu zakwestionowania zgodności z prawem tych czynności bądź że pragnie on uczestniczyć w tych czynnościach, co prowadzi do powtórzenia owych czynności przez sąd krajowy, między innymi poprzez przeprowadzenie dodatkowego przesłuchania świadka, w którym oskarżony miał możliwość w pełni uczestniczyć.

(¹) Dz.U. C 25 z 21.1.2019.